Nyelvelmélet és diakrónia 4

Nyelvelmélet és diakrónia 4

Szerkesztette:

BALOGNÉ BÉRCES KATALIN

HEGEDŰS ATTILA

PINTÉR LILLA

PPKE BTK

Elméleti Nyelvészet Tanszék – Magyar Nyelvészeti Tanszék

Budapest – Piliscsaba

2020

Pázmány Péter Katolikus Egyetem

1635 alapítva

A kötet tanulmányait lektorálták:

Benő Attila
Dékány Éva
É. Kiss Katalin
Gugán Katalin
Gyuris Beáta
Haader Lea
Halm Tamás
Hegedűs Veronika
Kalcsó Gyula
Kenesei István
Mohay Zsuzsanna
Németh Boglárka
Posgay Ildikó
Sárosi Zsófia

© A szerzők, 2020

A borítót Zétényi Zsófia tervezte
Dabis Balázs Silvius fényképének felhasználásával

ISBN 978-963-308-389-5

Felelős kiadó: Kuminetz Géza
Nyomdai előkészítés: Balogné Bérces Katalin

Tartalomjegyzék

Előszó 9

Bende-Farkas Ágnes: 11
„Az egészen ott voltunk” – az *egész* grammatikalizációja

Dér Csilla Ilona: 31
Eltűnt főmondatok nyomában: a pozitív és negatív érzelmeket kifejező és erősítő *hogy* kötőszós inszubordinált mellékmondatok kialakulásáról a magyarban

Dömötör Adrienne: 47
Innovatív (előtagos) és konzervatív (előtag nélküli) vonatkozó névmásformák versengése a 16. századi nyomtatott bibliafordításokban

É. Kiss Katalin: 69
A balkáni kötőmód beépülése két magyar nyelvváltozat beszélőinek grammatikájába

Farkas Imola-Ágnes: 87
Az *egyet* áltárgy diakróniájáról

Halász Dávid: 115
Monda/mondott/mond vala/mondott vala – a korai magyar múlt idők számítógépes korpuszvizsgálatban

Halm Tamás: 137
Szinte és *majdnem*: diakrón formális szemantikai elemzés

Karácsonyi Krisztina: 153
A domari *ehe* demonstratívum és a romani *ehe* diskurzus-jelölő komparatív vizsgálata

Varga Mónika: 169
Következmény, okság és szintaktikai variánsok a közép-magyar kortól napjainkig – *ezzel tanúsítva* az innovációt(?)

Balogné Bérces Katalin: 197
Nyelvelmélet és visszatekintés: négyszer három, az tizenkettő